



ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ (Μαρκ. 15, 43-47 και 16, 1-8)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Ριζοβούνι, στις 21/4/1991)

Η ανθρωπιά του Καντ

Ένας από τους μεγαλύτερους ανθρώπους του κόσμου τούτου, ήταν ο μεγάλος Γερμανός φιλόσοφος Εμμανουήλ Κάντιος. Δεν ήταν μόνο φιλόσοφος, αλλά ήταν και πνευματικός άνθρωπος. Όταν έφτασε στα ογδόντα τέσσερα αρρώστησε. Και πήγε ο γιατρός να τον δει. Και καθώς είδε τον γιατρό να μπαίνει, ενώ ήταν άρρωστος, ξαπλωμένος στο κρεβάτι, κατέβηκε και στάθηκε όρθιος για να τον χαιρετήσει, κάνοντάς του και μια υπόκλιση.

Έκπληκτος ο γιατρός τον ρωτά:

-Τι είναι αυτά που κάνεις και σηκώνεσαι πάνω άρρωστος άνθρωπος;

Εκείνος του απάντησε:

-Ανθρωπιά είναι γιατρέ μου, ανθρωπιά. Αλλοίμονό μου αν σ' αυτή την ηλικία χάσω την ανθρωπιά μου.

Το περιστατικό αυτό αναφέρεται σαν ένα από τα μεγαλύτερα πνευματικά μεγαλεία αυτού του φιλοσόφου. Και ίσως από όλες τις φιλοσοφίες που είπε, αυτά τα λόγια του να είχαν πιο μεγάλη αξία. Γιατί έδειχναν το βάθος μιας καρδιάς, η οποία δεν ήθελε ποτέ και για καμιά αφορμή, να του επιτρέψει να μην εκδηλώσει τιμή και καλωσύνη στον κάθε άνθρωπο που ευρίσκετο απέναντί του. Και έχει δίκιο ο κόσμος που τον θαυμάζει γι' αυτό το γεγονός.

Η ανθρωπιά των αποστόλων

Αλλά τι είναι αυτό το γεγονός μπροστά σ' εκείνο που εορτάζουμε σήμερα; Σήμερα είναι η Κυριακή των Μυροφόρων γυναικών κατά την οποία τιμούμε την μνήμη των αγίων γυναικών που πήγαν να αλείψουν το σώμα του Ιησού με μύρα.



Και την μνήμη του αγίου Ιωσήφ του από Αριμαθαίας και του αγίου αποστόλου Νικοδήμου, οι οποίοι κήδευσαν τον Κύριο ημών Ιησού Χριστόν.

Γιατί έχει τόσο μεγάλη σημασία αυτή η εορτή; Ας το εξηγήσουμε. Ο Χριστός δεν πέθανε σαν τον Κάντιο ήσυχα στο σπιτάκι του. Σταυρώθη. Και ο νόμος έλεγε: «Σταυρώνονται κακούργοι. Εκείνος που σταυρώνεται είναι καταραμένος. Και δεν επιτρέπεται να ταφεί. Δεν είναι άξιος ευσπλαγχνίας. Το σώμα του πρέπει να το πετάνε στο σκουπιδότοπο. Να το φάνε τα σκυλιά και τα κοράκια».

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος, άνθρωποι από την ανώτερη τάξη των Εβραίων, κρυφοί μαθητές του Χριστού, στα κρυφά πίστευαν, «για τον φόβον των Ιουδαίων», είδαν αυτόν τον κίνδυνο, να πεταχτεί το σώμα του Χριστού στο σκουπιδότοπο, όταν θα το κατέβαζαν από τον Σταυρό. Γι' αυτό πήγαν στον Πιλάτο και τον παρακάλεσαν να τους χαρίσει το σώμα του Ιησού. Εκείνος τους το χάρισε.

Και πού το κήδευσε ο Ιωσήφ; Στο μνημείο που είχε φτιάξει για τον εαυτό του και ήταν λαξευμένο σε βράχο. Πράγμα που σημαίνει δουλειά και δαπάνες. Γιατί ο Ιωσήφ έφτιαξε τον τάφο του πριν πεθάνει; Γιατί δεν την άφησε την φροντίδα στα παιδιά του; Ο άνθρωπος που πιστεύει ότι έχει ψυχή, ότι υπάρχει Θεός, την φροντίδα για την ψυχή του δεν την αφήνει στα παιδιά του, αλλά φροντίζει ο ίδιος. Και η καλύτερη φροντίδα είναι να έχει «μνήμη θανάτου». Και μνήμη της κρίσεως. Μνήμη της αιώνιου ζωής. Αλλά και μνήμη του κινδύνου αντί να πάει στην αιώνια ζωή να πάει στην αιώνια κόλαση.

Ο Ιωσήφ λοιπόν θυμόταν ότι θα πεθάνει. Και αγωνιζόταν να είναι ευάρεστος στον Κύριο. Και σαν υπενθύμιση της μνήμης τού θανάτου και της αιώνιας ζωής, έφτιαχνε τον τάφο του, περιμένοντας να μεταβεί από τα «ψεύτικα» στα αληθινά. Γι' αυτό και ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος έδειχναν μια ανθρωπιά χίλιες φορές μεγαλύτερη από τον Κάντιο, γιατί η ανθρωπιά τους σκοπό είχε να γλυτώσει από την βεβήλωση το σώμα όχι οποιουδήποτε ανθρώπου αλλά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Ο άνθρωπος ο οποίος έχει ευλάβεια στο Θεό, αποκτά και αγάπη για τους ανθρώπους. Γιατί εκείνος που αγαπάει τον Πατέρα, αγαπάει και τα παιδιά Του. Και καθένας που πιστεύει στο Θεό Πατέρα, ξέρει ότι ο κάθε άνθρωπος που ζει δίπλα του έστω και αν τον πικραίνει, είναι αδελφός του. Και όπως ανέχεται με καλωσύνη τον αδελφό του που τον γέννησε ο πατέρας του και η μητέρα του -έστω και αν τσακώνεται καμιά φορά μαζί του- έτσι ακριβώς έχει την διάθεση να αγαπάει τα τέκνα του ουρανού Πατέρα μας και του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Τι είπε ο Χριστός; «Αγαπάτε αλλήλους». Όταν θα προσεύχεσθε να λέτε: «Πάτερ ημών», Πατέρα μας, όλων μας. Κάθε άνθρωπος που βάζει στην καρδιά



του το μήνυμα ότι ο Πατέρας ο ουράνιος είναι Πατέρας όλων μας και ότι εντολή του είναι «Αγαπάτε αλλήλους», όσο μπορείτε περισσότερο, αγωνίζεται να σέβεται τον κάθε άνθρωπο και να του εκδηλώνει καλωσύνη. Και όποιος εκδηλώνει καλωσύνη για τον άλλο, δεν χάνει τον μισθό του ποτέ.

Ευσπλαχνία. Ασφαλής οδός θεογνωσίας

Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή. Ήταν ειδωλολάτρης αλλά έκανε πολλές καλωσύνες. Λεγόταν Κορνήλιος. Μια ημέρα καθώς προσευχόταν, είδε άγγελο που του είπε:

-Κορνήλιε, εισακούστηκαν οι δεήσεις σου ενώπιον του Θεού. Τα καλά σου έργα έγιναν δεκτά. Μετά από λίγο έρχεται εδώ ο απόστολος Πέτρος. Ό,τι σου πει να το κάνεις.

Πραγματικά πήγε ο απόστολος Πέτρος και τον βάπτισε και έγινε χριστιανός.

Ο πλούτος τού ανθρώπου δεν είναι στην τσέπη. Είναι στην καρδιά του. Και μεγαλύτερος πλούτος από αυτόν που υπάρχει μέσα στην καρδιά, ούτε υπήρξε, ούτε θα υπάρξει. Κάθε άλλος πλούτος θα 'ρθει μία ημέρα που θα μας εγκαταλείψει. Και τότε ξυπνάει περισσότερο από ό,τι άλλες φορές η συνείδηση που λέει: «Και τι κατάφερες ταλαίπωρε στη ζωή σου, που σκοτώθηκες να φας, να πιείς, να διασκεδάσεις, να γλεντήσεις και να αποκτήσεις; Μηδέν από μηδέν, μηδέν». «Πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον». Γιατί τότε, την ώρα του θανάτου, τα αφήνεις και σε αφήνουν. Ζεις μόνο με ένα πλούτο, τον πλούτο των καλών έργων, της πίστης και του φόβου του Θεού. Αυτή είναι η αξία της αρετής.

Πέταξε τη μάσκα

Όμως τι συμβαίνει; Όλοι ξέρουμε ότι κάθε άνθρωπος θέλει να είναι καλός. Και κανένας δεν θέλει τον φίλο του, το γείτονά του, τα παιδιά του, να είναι παλιάνθρωποι. Αλλά παρότι όλοι θέλουμε το καλό, αντί να φροντίζουμε να γινόμαστε «μέσα» καλοί, κάνουμε κάτι άλλο. Μη θέλοντας δηλαδή να μπούμε στο δρόμο του Θεού φοράμε μία μάσκα καλωσύνης και ευσεβείας.

Γράφει μία περίφημη σύγχρονη συγγραφέας: «Εδώ και μερικά χρόνια όπου και



να πάω, ό,τι και να κάνω, φοράω μια μάσκα. Είναι για μένα ένα δεύτερο πρόσωπο. Έμαθα να κρύβω τις αδυναμίες μου και να παρουσιάζω αλλιώς τα συναισθήματά μου. Γελάω. Μα το γέλιο μου, δεν είναι γνήσιο. Κάνω σαν τάχα να τα είχα όλα εκείνα που κάνουν τον άνθρωπο χαρούμενο και ευτυχή. Μα όταν είμαι μόνη μου, αυτό το προσωπίο πέφτει. Ω, να ερχόταν κάποιος τότε και να μου έλεγε: «Έτσι σε θέλω, όπως είσαι. Πέταξε την μάσκα. Μην την ξαναφοράς πια».

Τι θέλει να πει η σοφή αυτή γυναίκα; Θέλει να πει ότι η μάσκα τής υποκρισίας που φοράμε είναι και καταδίκη. Γιατί; Γιατί μας φέρνει την χειρότερη εσωτερική αντίθεση.

Προφύλαξε το σκεύος του Χριστού από την βεβήλωση

Στο σπίτι μας έχουμε το λουτρό και πλενόμαστε. Και έτσι το «ποτήρι», δηλαδή το σώμα, απ' έξω το πλένεις καλά. Και το φροντίζεις καλά. Από μέσα πώς το πλένεις αδελφέ μου το «ποτήρι» σου; Κάθε πόσο κάνεις έλεγχο του εαυτού σου να δεις «πώς πηγαίνεις»; Κάθε πόσο εξομολογείσαι και κοινωνείς, για να καθαρίσει το «ποτήρι» από μέσα; Αν δεν το κάμουμε πώς θα μιμηθούμε τον άγιο Νικόδημο και τον άγιο Ιωσήφ, που πήγαν να προφυλάξουν το σώμα του Χριστού από την βεβήλωση; Αυτό το σκεύος το οποίο σου έδωσε ο Χριστός, σώμα και ψυχή, πώς θα το προφυλάξεις εσύ από βεβήλωση; Και από το να πεταχτεί στη γέεννα του πυρός;

Ένας από τους πιο μορφωμένους ανθρώπους του κόσμου είναι ο Θεόδωρος Ντοστογιέφσκι. Ρώσος συγγραφέας, του περασμένου αιώνας. Και πολύ καλός χριστιανός. Γράφει: «Ο κάθε άνθρωπος όσο βαθιά και αν έχει πέσει, έχει την αξίωση να σέβονται την τιμή του και την υπόληψή του και την προσωπικότητά του οι άλλοι άνθρωποι».

Όταν έχεις την αξίωση να σέβονται την τιμή σου, την υπόληψή σου και την προσωπικότητά σου οι άλλοι, αλλά δεν την σέβεσαι εσύ, φροντίζοντας να καθαρίζεις το «ποτήρι» του εαυτού σου από μέσα, αλλά το αφήνεις βρώμικο από μέσα, δεν φοράς μάσκα; Και έτσι πρώτος εσύ δεν σέβεσαι τον εαυτό σου. Γιατί έχεις αξίωση να σε σέβονται οι άλλοι;

Είναι πολύ απλό να το καταλάβουμε πόσο τραγική είναι η θέση εκείνων που δεν φροντίζουν για τον έσω άνθρωπο, για την καθαρότητα της ψυχής τους, για την καλωσύνη, για την ευαρέστηση στον Θεό. Γι' αυτό οφείλουμε να προσέχουμε τα λόγια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού που είπε: «Μη πλένετε το ποτήρι και το πιάτο απ' έξω. Από μέσα να τα πλένετε». Και όταν φύγει η μάσκα



και το ποτήρι πλυθεί από μέσα, θα είναι και απ' έξω για πάντα εντελώς καθαρό. Αμήν.-